ZASADY STOSOWANIA PRZYPISÓW W PRACY DYPLOMOWEJ

- Podczas pisania pracy dyplomowej obowiązują przepisy prawa autorskiego. Niedopuszczalne jest przepisywanie całości lub fragmentów tekstu. Wszystkie wykorzystane w pracy materiały (cytowania, tabele, wykresy, fotografie itp.) pochodzące z innych źródeł powinny zawierać odsyłacze (przypisy) do źródła informacji (książka, publikacja w czasopiśmie, ew. Internet). Należy pamiętać, że prace dyplomowe objęte są programem antyplagiatowym i każda praca jest sprawdzana pod kątem respektowania prawa autorskiego.
- Przypisy mogą mieć charakter źródłowy (bibliograficzne), uzupełniający, odsyłający, wyjaśniający lub polemiczny.
- Każda pozycja literaturowa wykorzystana w przypisach musi znaleźć się w bibliografii.
- Każdy przywołany w pracy cytat powinien być wyróżniony w tekście kursywą.
- Każdy cytat musi posiadać odpowiedni przypis.

Uwaga: Przypisy źródłowe powinny być umieszczone w tekście pracy, a nie jako przypisy dolne lub na końcu pracy.

- Pozostałe rodzaje przypisów (uzupełniające, odsyłające, wyjaśniające lub polemiczne) powinny być umieszczone na dole strony, do której się odnoszą.
- Przypisy dolne (uzupełniające, odsyłające, wyjaśniające lub polemiczne) stosuje się tylko w przypadku przypisów uzupełniających informacje zawarte w tekście głównym.
- Przypisy dolne powinny mieć numerację ciągłą w całej pracy.

Przypisy źródłowe (bibliograficzne, cytowania) pisane są w nawiasie okrągłym, w którym wpisywane jest nazwisko autora oraz rok ukazania się publikacji. Zgodnie z Standardem APA nazwiska, rok oraz numery stron oddzielone są przecinkiem.

Przykład: „(…) według autora książki (Nowak, 2020) nie należy łączyć tych zjawisk ze sobą związkiem przyczynowo -skutkowym (…)"

- Numery stron podawane są w przypadku dosłownego cytowania tekstu.

Przykład: „(…) badania wskazują, że (…) (Kowalski, 1998, s.312).

- Bez względu na to, ile razy przywoływana jest praca, zawsze należy podać nazwisko autora i datę publikacji pracy, w przypadku więcej niż jednej pracy danego autora opublikowanej w tym samym roku należy dodać kolejne litery alfabetu przy dacie (np., 2001a), zasada ta obowiązuje także w przypadku większej ilości autorów danej pracy.

Przykład zapisu: Jak stwierdza Kowalski (2001) ...; Badania wskazują, iż ... (Kowalski, 2001)

- Jeżeli publikacja posiada **dwóch autorów** podajemy ich nazwiska oddzielone przecinkiem. Bez względu na to, ile razy przywoływana jest praca, zawsze należy podać nazwiska obu autorów i datę publikacji pracy, w przypadku więcej niż jednej pracy tych autorów opublikowanej w tym samym roku należy dodać kolejne litery alfabetu. Nazwiska autorów

zawsze należy łączyć spójnikiem „i”, nawet w przypadku przywoływania publikacji obcojęzycznej.

Przykład zapisu: Jak sugerują Kowalski i Nowak (1999) ...

Badania wskazują, iż ... (Kowalski i Nowak, 1999).

„(…) badania wskazują, że jest to zjawisko często spotykane w szkolnym (Kowalski, 1992; Nowak. 2000), ale rzadko dostrzegane (…).

- Jeśli publikacja posiada **trzech, czterech lub pięciu autorów**, w pierwszym cytowaniu wymieniamy wszystkich, rozdzielając je przecinkami i stawiając spójnik „i” pomiędzy dwoma ostatnimi nazwiskami. Przy kolejnych wskazaniach tej samej pracy można zastosować określenie „i współpracownicy” (w przypadku umieszczenia przywołania nazwisk w strukturze zdania) lub „i in.” (w przypadku, gdy nazwiska autorów nie stanowią części struktury zdania).

Przykład: 1. Przywołanie po raz pierwszy: Jak sugerują Nowak, Kowalski i Jankiewicz (2003) ...; Badania (Nowak, Kowalski i Jankiewicz, 2003) wskazują, iż ...

Przykład: 2. Kolejne przywołania: Badania Nowaka i współpracowników (2003) wskazują, iż ... ; Badania te (Nowak i in., 2003) ...

- **Sześciu i więcej autorów**: wymienić należy tylko nazwisko pierwszego autora, zarówno, gdy praca przywoływana jest po raz pierwszy, jak i w późniejszych przywołaniach, natomiast pozostałych autorów należy określić jako współpracowników (w strukturze zdania) lub zastąpić skrótem „i in.” (gdy nazwiska nie stanowią części struktury zdania). W literaturze cytowanej należy umieścić nazwiska wszystkich autorów pracy.

Przykład zapisu: Nowakowski i współpracownicy twierdzą, iż ... (1997).

Pierwsze badania na ten temat (Nowakowski i in., 1997) sugerują ....

- Jeśli cytujemy **jednocześnie dwóch lub więcej publikacji różnych autorów**, to wymieniamy ich w kolejności alfabetycznej. Przywołania kolejnych prac muszą być oddzielone średnikiem i umieszczone w nawiasie. Lata wydania prac tego samego autora / autorów muszą być oddzielone przecinkiem.

Przykład: (Kowalski, 2001; Nowak i Kowalski, 1999)

(Kowalski, 1997, 1999, 2004a, 2004b; Nowak i Kowalski, 1999)

- Cytując więcej niż jedną publikację autora, po nazwisku autora wpisujemy chronologicznie lata ukazania się publikacji.

Przykład: (Kowalski, 1999,200,2012)

- Jeżeli obie publikacje zostały wydane w tym samym roku, po jego podaniu wpisuje się litery alfabetu.

Przykład: (Kowalski, 2014a, 2014b)

- Jeśli autorzy noszą to samo nazwisko, to ich publikacje rozróżnia się stawiając pierwszą literę imienia przed nazwiskiem autora.

Przykład: (A. Kowalski, 2012; B. Kowalski 2014)

- Jeśli powołanie się na publikację ma pośredni charakter, należy podać dane źródła pierwotnego, następnie wyrażenie „za", a na końcu dane źródła wtórnego, w którym podane zostało źródło pierwotne.

Przykład: Jak wykazał Nowakowski (1990; za: Zieniecka, 2007)

... Badania sugerują, iż ... (Nowakowski, 1990; za: Zieniecka, 2007).

- Należy unikać cytowania pośredniego. Stosuje się je wyłącznie wtedy, gdy oryginalna praca jest trudno dostępna lub niedostępna w znanym autorowi języku, oraz wtedy, gdy jej nakład został wyczerpany.

- Jeśli omawia się czyjąś koncepcję, badania itd. opisane w pracach, do których autor pracy dyplomowej nie miał bezpośredniego dostępu, a które zna ze źródeł wtórnych i nie chce wskazywać żadnej konkretnej niedostępnej publikacji poświęconej omawianej tematyce, powinien powołać się jedynie na źródło, z którego korzystał. Przykład: W swojej koncepcji Guilford (Nowak, 2000) wyróżnił dwa aspekty

tego zjawiska.

- Cytując dosłowne fragment, który ma ponad 40 słów, należy umieścić go w osobnym akapicie z wcięciem (5 spacji), bez cudzysłowu, pisany kursywą oraz tekst powinien być poprzedzony i zakończony wolnym wierszem.

Przykład:

Tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany
tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany
tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany
Tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany
tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany
tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany tekst cytowany
tekst cytowany (Kowalski, 2000, s. 15–17).

- Jeśli cytowany fragment jest krótszy niż 40 słów, należy umieścić go w linii właściwego tekstu napisany kursywą.

Przykład: Wielu autorów zgadza się, że cel to *rodzaj efektu, jaki chcemy osiągnąć w wyniku podjętych czynności badawczych* (Gnitecki, 1995).

- Pierwsza litera pierwszego słowa w cytacie może być zmieniona na wielką lub małą w zależności od kontekstu, w jakim pojawiają się cytowane słowa. Znak interpunkcyjny na końcu cytatu może być zmieniony tak, by pasował do składni wypowiedzenia, w którym znalazł się cytat.

- Należy użyć nawiasów kwadratowych (nie okrągłych), by do cytatu włączyć tekst (uzupełnienie czy wyjaśnienie) spoza cytowanej pracy.

- Jeśli pomijamy w cytacie część tekstu, to należy w tym celu użyć wielokropka w nawiasie kwadratowym.

- W przypadku cytowania materiałów z Internetu należy podać w nawiasach okrągłych nazwisko autora, rok i numer strony. Jeśli dokument nie ma numeracji stron, należy podać numer akapitu (jeśli akapity są oznaczone numerami).

- Jeśli dokument nie ma numeracji akapitów ani stron, ale zawiera nagłówki, należy przytoczyć treść nagłówka lub jej sensowny fragment i podać numer akapitu następującego po nim.

Źródła wykorzystane w opracowaniu tego załącznika**:**

Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie

reguł APA (2012) Justyna Harasimczuk, Jan Cieciuch. Konsultacja edytorska i językowa:

prof. Mirosław Bańko, dr Adam Wolański. Konsultacja psychologiczna: prof. Maria Lewicka,

prof. Tytus Sosnowski. Wyd. LIBER LIBRI.

Piber-Dąbrowska, K., Cypryańska, M., i Wawrzyniak, M. (2007). *Standardy edytorskie dla naukowego*

tekstu empirycznego z zakresu psychologii. Warszawa: Academica Wydawnictwo SWPS.

Wybrane standardy edytorskie według APA. Pozyskano z:

https://konferencje.aps.edu.pl/dialog/img/wymagania_redakcyjne.pdf Pobrano 10.07.2021r

Standardy edytorskie na podstawie APA. Pozyskano **z:** https://docplayer.pl/25738355-Standardy-edytorskie-na- podstawie-apa.html. Pobrano 10.07.2021r

W podanych wyżej źródłach, jak i w innych licznych opracowaniach na ten temat można znaleźć dodatkowe szczegółowe informacje, pominięte w tym załączniku